

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 5.4.2022 r.
SWD(2022) 100 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI
STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW

[...]

Towarzyszący dokumentowi:

wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową i uchylającego rozporządzenie
(WE) nr 1005/2009

{COM(2022) 151 final} - {SEC(2022) 157 final} - {SWD(2022) 98 final} -
{SWD(2022) 99 final}

Emisje z substancji zubożających warstwę ozonową (SZWO) powodują zarówno **ocieplenie klimatu**, jak i **dziurę w warstwie ozonowej**, co negatywnie wpływa na nasze zdrowie, biosferę i zmianę klimatu, a także ma poważne konsekwencje gospodarcze. Zapobieganie wspomnianym skutkom jest kluczowe w kontekście **Europejskiego Zielonego Ładu** i *porozumienia klimatycznego z Paryża* oraz przestrzegania przez UE **Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową**.

Od trzech dziesięcioleci, dzięki unijnym przepisom, udaje się zapobiec znacznym emisjom SZWO. Obecnie tylko bardzo niewiele zastosowań SZWO jest dozwolonych w UE i należy je ściśle kontrolować, aby uniknąć nielegalnego stosowania. W związku z tym przestano się koncentrować na stopniowym ograniczeniu produkcji i wykorzystania SZWO na rzecz **utrzymania istotnych redukcji emisji**, co zostało już przewidziane **rozporządzeniem UE**.

Ocena ta stanowi podstawę **przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową**. W jednym z badań¹ stwierdzono, że rozporządzenie to jest zasadniczo dostosowane do zakładanych celów, a **polityka UE dotycząca SZWO polegająca na ścisłej kontroli** pozwoliła uniknąć ponownego wystąpienia emisji. Nieliczne pozostałe zastosowania mogłyby być jednak kontrolowane w nieco bardziej wydajny, spójny i jasny sposób. W związku z tym przegląd ten polega przede wszystkim na **dopasowaniu struktury istniejących środków**. **Po drugie**, w świetle Zielonego Ładu bada się, **czy wciąż występujące emisje można dodatkowo ograniczyć** przy zachowaniu proporcjonalnych kosztów.

Środki mające na celu rozwiązanie tych problemów połączono w trzy różne pakiety. **Wariant 1** obejmuje środki skutkujące **oszczędnościami kosztów lub jedynie bardzo niskimi kosztami**. Skoncentrowano się w nim na uproszczeniu, większej spójności i uściśleniu, a także na niskokosztowych środkach redukcji emisji, które to środki zapobiegają, podczas prac remontowych lub rozbiórkowych, emisjom z płyt w okładzinach metalowych zawierających pianki izolacyjne. **Wariant 2** obejmuje ponadto odzysk SZWO z większej liczby rodzajów pianek izolacyjnych oraz bardziej kompleksowe monitorowanie i kontrolę **pociągające za sobą umiarkowane koszty**. **Wariant 3** obejmuje wszystkie środki, które uznano za wykonalne, w tym środki **wyskokosztowe**. **Wariant 2 jest preferowanym połączeniem środków**, ponieważ zapewnia znacznie większe ograniczenie emisji niż wariant 1, a zatem jest bardziej spójny z Europejskim Zielonym Ładem. Z drugiej strony trzeci pakiet wydaje się być zbyt kosztowny w porównaniu z korzyściami, jakie mógłby przynieść.

Na podstawie najskuteczniejszego środka redukcji emisji przewidzianego w wariantcie 2 **wprowadzony zostanie obowiązek odzysku i zniszczenia SZWO z dwóch rodzajów pianek izolacyjnych**² przy okazji renowacji lub usuwania starych budynków. Do 2050 r. takie działanie może przyczynić się do ograniczenia emisji odpowiadających łącznie

¹ SWD(2019) 407 final. https://ec.europa.eu/clima/document/download/62a6fb28-0df8-4abb-b3e8-373933f97191_en

² Oprócz pianki z płyt w okładzinach metalowych również pianki z niektórych płyt laminowanych w zależności od miejsca ich zainstalowania.

niemal 180 mln ton dwutlenku węgla (tona CO₂(e)). Dla porównania, jest to ilość zgłoszona przez **Niderlandy (UNFCCC) w odniesieniu do wszystkich gazów cieplarnianych w 2019 r.** Koszty redukcji emisji oszacowano na mniej niż 20 EUR/tona CO₂(e) w krajach, w których obowiązują przepisy i istnieje infrastruktura potrzebne do prowadzenia działań rozbiórkowych, i będą znacznie niższe niż 230 EUR/tona CO₂(e) we wszystkich państwach członkowskich. **Koszty są zatem proporcjonalne do wkładu innych sektorów w osiągnięcie neutralności klimatycznej**, w kontekście długoterminowej strategii UE³. Wariant ten będzie stymulował badania i rozwój i może doprowadzić do powstania dodatkowych miejsc pracy w sektorze recyklingu. Za sprawą środków **zwiększających skuteczność, spójność i jasność** przedsiębiorstwa, MŚP, państwa członkowskie i Komisja **zaoszczędzą koszty**. Niskie koszty będą związane z **bardziej kompleksowym monitorowaniem i bardziej kompleksową i kontrolą**.

Podczas przygotowywania oceny skutków **przeprowadzono szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami**. Zasadniczo zainteresowane strony poparły środki przewidziane w wariantcie 2, przy czym przedsiębiorstwa sprzeciwiły się niektórym z dodatkowych środków przewidzianych w wariantcie 3 ze względu na bardzo wysokie szacowane koszty.

³ https://ec.europa.eu/clima/eu-action/climate-strategies-targets/2050-long-term-strategy_en (europa.eu)